6471 1926

Нове мистецтво

№ 9

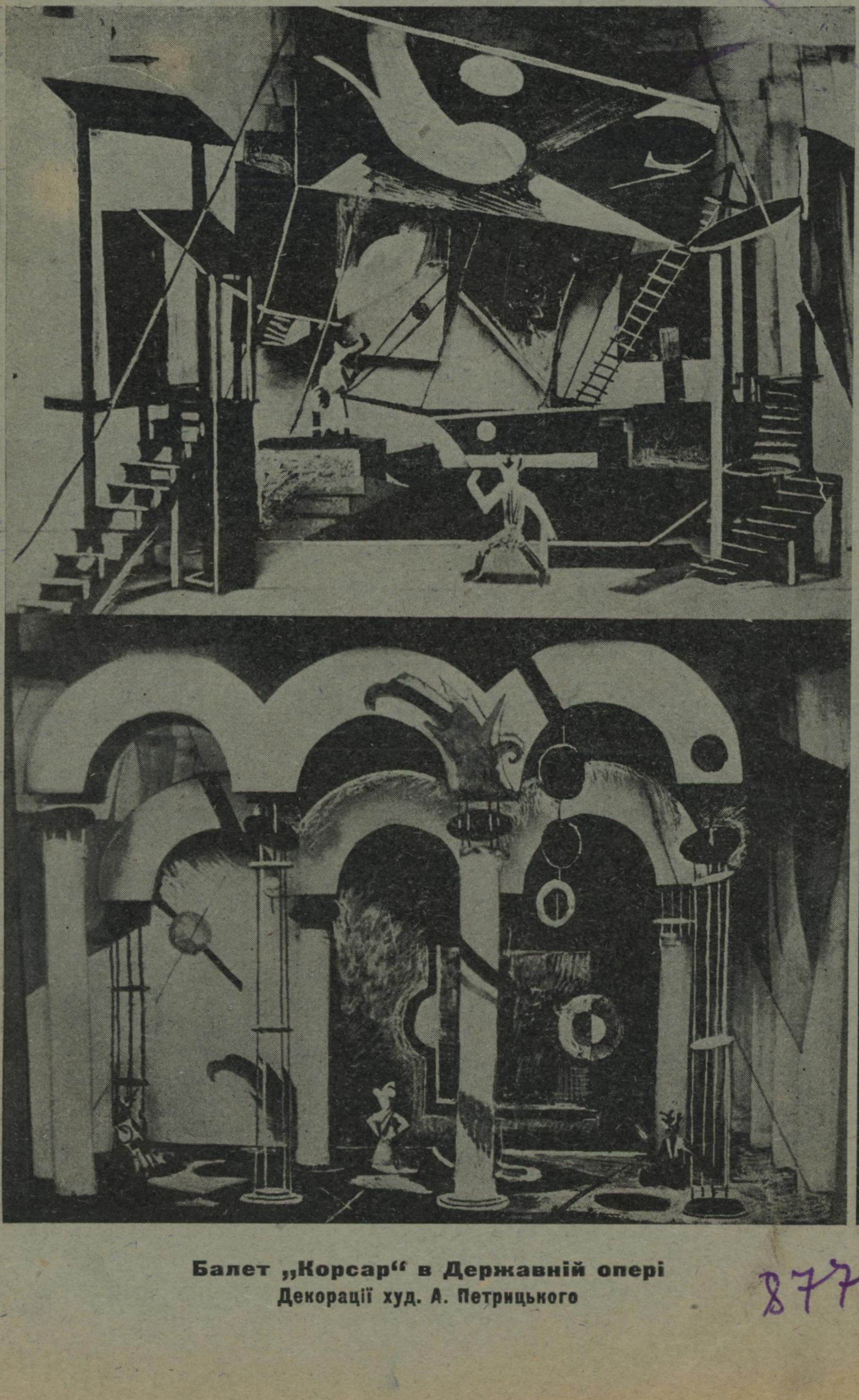

Балет „Корсар“ в Державній опері
Декорації худ. А. Петрицького

87750

ДЕРЖАВНИЙ ОПЕРНИЙ ТЕАТР

РЕПЕРТУАР з 2—7 БЕРЕЗНЯ

Вівторок 2 березня
МАДОНИНЕ НАМИСТО

Середа 3 березня
КНЯЗЬ ІГОР

Четвер 4, П'ятниця 5 березня
КОРСАР

Субота 6 березня
СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Неділя 7 березня
КОРСАР

ДЕРЖАВНИЙ ДРАМТЕАТР Ім. Ів. Франка

Четвер 4 березня
МАНДАТ

П'ятниця 7 березня
ПУХКИЙ ПИРІГ

Субота 6
Неділя 7
ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ

6-го БЕРЕЗНЯ
відбудеться 40-літній ювілей машиніста сцени
І. В. ЧАПЛИГІНА

Директор **І. Горів.** Гол. адм. **О. Боярський.**

1-й ДЕРЖАВНИЙ ТЕАТР ДЛЯ ДІТЕЙ

вул. Свердлова, 18.

Вівтор.	2 березня	ТОМ СОЙЕР
Середа	3 „	ЗРАДНИК
Четвер	4 „	ТОМ СОЙЕР
П'ятниця	5 „	ГРА В СПАРТАКА
Субота	6 „	ТИМОШЕВА РУДНЯ
Неділя	7 „	ТИМОШЕВА РУДНЯ

Четвер, П'ятниця й Субота вистави закриті для шкіл СОЦВИХ'у.

У неділю 7/III відкр. вистава платна. Ціна на квитки від 20 коп. до 75 коп.

Початок о 1 годині.

Дир. театру **С. Я. Городиська**
Гол. адміністр. **А. Б. Якобсон.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ КРАСНОЗАВОДСКИЙ ТЕАТР

Среда 3 марта **ПСИША**

Четверг 4 марта **РАЗБОЙНИКИ**

Суббота 6 и Воскресенье 7 марта ПРЕМЬЕРА **АЗЕФ** Постановка Нелли ВЛАД

Директор Е. ХАЮТИН. Гл. администратор С. ФОГЕЛЬ.

РУССКАЯ

Музыкальная Комедия

(театр б. Муссури) телеф. 18-08

с участ. **СВЕТЛАНОВОЙ,** Болдыревой, Карениной, Любовой, Морозовой, Наровской, Старостиной, Черновской, Бенского, Брянского, Джусто, Вадима Орлова, Райского, Робертова, Ровного, Ушакова, Шадрина

Вторник 2 марта
Среда 3 „
Четверг 4 „
Пятница 5 „
Воскрес. 7 „

Фаворитка его высочества

Суббота 6 марта

Цыганская любовь

Глав. режиссер **Д. Ф. Джусто.**
Глав. дирижер **Н. А. Спиридонов.**
Балетмейстер **Ив. Бойко.**
Прима балер. **Марина Нижинская.**
Ответст. руков. **З. Е. Зиновьев.**
Главн. администр. **М. Б. Ратимов.**

Начало в 8 ч. веч.

К концу спектакля подаются автобусы

ЗАЛА ДЕРЖКНИГОЗБІРНІ

Неділя 7 березня 1926 р.

УРОЧИСТИЙ КОНЦЕРТ

КАПЕЛИ „ДУХ“ під керуванням Ф. Соболя

НА РОКОВИНИ Т. ШЕВЧЕНКА

При участи солістів: **З. Вербицької** (сопрано)
В. Панова (тенор)
Л. Кокольницького (баритон)
О. Губанова-Уральського (бас)

ПОЧАТОК о 9 год. веч.

Квитки в Книгозбірні від 12 до 2 і від 4 до 8 вечора

Адміністрація.

ПЕРШИЙ ДЕРЖКІНО
ІМЕНИ
К. Лібкнехта
продаж квитків щоденно з 1 год. вдень в касі театра

З 2 до 7 березня

Американська новина з участю славетного артиста ТОМАСА МЕГАНА

НЕ ЖОНАТИЙ БАТЬКО

По святам денні сеанси.

АНОНС: с 9 березня останній випуск виробн. ВУФКУ „Боротьба велетнів"

ДЕРЖКІНО
ІМЕНИ
КОМІНТЕРНУ
(вул. 1-го Травня)

З 2 березня і щоденно

СВІТОВИЙ ШЕДЕВР

ДОРОТІ ВЕРНОН

кіно-драма на 10 частин.

Участь бере МЕРІ ПІКФОРД

Каса з 4-ої години. : : :

: : : У неділю денні сеанси.

У. С. Р. Р.

Н. К. О.

ДЕРЖАВНИЙ ЕВРЕЙСЬКИЙ ТЕАТР.

(Харківська набер., № 6).

Початок вистав точно о 8-й год.

Неділя 7 березня

ПРЕМ'ЄРА

ШАБСЕ ЦВІ

По Жулавському, Ашу та инш.

Композиція вистави **В. Смишляєв** Художник **І. Рабічев**

Головний адміністратор **А. Г. ЛІФШІЦ**

В ПОМЕЩЕНИИ ГОСТЕАТРА для детей

(б. Екатерининский) ул. Свердлова, 18.

Гастроли коллектива ком. оперы ЛИЛИПУТОВ

Вторник 2 марта **ЛЖЕ-МАРКИЗ**	Среда 3 марта **БАЯДЕРКА**	Четверг 4 марта **Катя танцовщица**
Пятница 5 марта **МАРИЦА**	Суббота 6 марта **ЛЖЕ-МАРКИЗ**	Воскресенье 7 марта **БАЯДЕРКА**

АНОНС: готовится ЖРИЦА ОГНЯ, ГУСАРСКАЯ ЛЮБОВЬ

Режиссер Г. Д. Великанов. Зав. муз. частью Л. П. Леванковский.
Балетмейстер гостеатров В. Е. Чекети. Уполномоченный Н. И. Сердюк.

Рік видання II-й

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

[792 (4771) (65) „1926“].

НОВЕ МИСТЕЦТВО

Адреса редакції: Харків, вул. Карла Лібкнехта № 9.

ТЕАТРАЛЬНИЙ ТИЖНЕВИК.

ВИДАННЯ ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ УПО УСРР

№ 9 (18) 2 БЕРЕЗНЯ 1926 р.

Про Всеукраїнську виставку образотворчого мистецтва

В травні 1926 року Відділ мистецтв УПО організовує Всеукраїнську показову художню виставку для всіх напрямків мистецтва. Виставка мусить стати початком широкої роботи для розвитку й будівництва на Вкраїні художньої культури.

Наш господарський і культурний зріст за останні роки дає вже спроможність звернути увагу і на найзанехаєніший, найвідсталіший фронт:—образотворче мистецтво.

Навіть на цім фронті ми вже можемо від звичайного „культурництва“,—використання наявного мистецтва для безпосередніх потреб сьогодні, перейти до будівництва художньої культури, до вишукання нових, відповідних нашій епосі форм образотворчого мистецтва. Ми будуємо мистецтво не казенне, а суспільне, ми жодній з теперішніх течій мистецьких не даємо патента на відображення нашої епохи і тому I Всеукраїнська виставка, даючи спроможність художникам всіх напрямків виставити свої роботи, буде оглядом образотворчого мистецтва України, українські художники через неї віддадуть свою роботу за весь час революції на суд широкої радянської суспільности.

Від початку революції в Харкові була лишень одна невеличка й цілком невдала виставка 1921 року. Кілька виставок поодиноких художніх товариств були в Київі й Одесі. Цей застій в художнім житті України пояснюється тяжким матеріяльним станом художників. Не було умов для роботи, не було коштів на роботу.

Москва за давньою традицією ще й до цього часу лишається художнім центром, де живіше бється пульс життя образотворчого мистецтва, де художні сили були раніше зорганізовані й набули матеріяльну спроможність для своєї роботи.

Багато молодих українських художників працюють у Вхутемасі й Ленінградській академії мистецтв і треба створити такі умови, щоб усі ці художники повернулися потім на Вкраїну й віддали свої знання та хист справі відродження українського мистецтва.

Найпершим заходом в справі цієї консолідації українських художніх сил буде Всеукраїнська художня виставка, що має відбутися цього року.

Виставка буде тільки першою спробою й організаційно через технічні умови мабуть обійме тільки великі культурно-мистецькі центри.

Виставка досягне мети тільки тоді, коли стане першим кільцем в ланцюзі щорічних Всеукраїнських виставок.

Виставка матиме низку відділів: живописний, скульптурний, архітектурний, театральних макетів і ескізів. Можливо, що до неї буде прилучено й виставку керамічних виробів українських художніх технікумів.

Щоб забезпечити відповідний художній рівень експонатів, при виставці буде організовано жюрі по великих містах, що одберуть художні твори для виставки.

На виставці можливо буде організовано закупку творів сучасного мистецтва, як для українських музеїв, так і для суспільних та радянських установ.

Облічувавши ту цікавість, яку зараз ми спостерігаємо серед широких кол нашого суспільства до образотворчого мистецтва, можна сподіватися, що виставка зможе притягти заслужену увагу і стати важним фактором в справі об'єднання українських мистецьких сил та розвитку живописної культури на Вкраїні.

59

Не лякайтеся життя

В акторів старої формації міцно засіли були віками набуті забобони, що «жрець мистецтва» мусить триматися далеко від «юрби». В перекладі на звичайну життєву мову це значило: «я художник,—бог, а все инше дурниця». За буржуазного суспільства це кастове відмежування мало сенс. Воно з'явилося через те, що так зване «чисте суспільство»—родовита шляхта й грошовита буржуазія нехтувала робітниками мистецтва.

Така ізоляція, байдуже, вимушена чи штучна вирощувала в акторів особливу психіку—«гордої самотности». А за психікою йшли й принципи, що художник мусить цуратися маси, не мусить з нею змішуватися і має заховувати свою духовну свободу. Коли ж запитували, як можна створювати художні образи не знавши життя, не мавши життєвого досвіду й нічого не бачивши,—задирливо відповідали—на це є художня інтуїція!..

Не багатьом спадало на думку, що інтуїція той самий набутий досвід поєднаний з природнім обдаруванням, що засоби відображення завжди були багатші й розмаїтіші в тих, хто цього досвіду мав найбільше.

Ізоляційні традиції сиділи міцно й глибоко, переходили від одного акторського покоління до другого і цілком недоторкнуті увійшли разом з професійним акторством у революційний побут робітників мистецтва. Звичайно й раніше відірвання акторів од життя позначалось на їх грі дуже помітно, а тепер воно виступає ще гостріше. Та раніше це не вадило так дуже, бо були инші умови життя. Побут носив характер застою. В основі він не змінявся десятки років і безоглядно на давні суперечки поміж «батьками й дітьми» все таки психіка людська змінялась з приходом до життя нових поколінь дуже повільно. В кожнім разі й літературі й театрові була цілковита спромога фіксувати типи й при цім остільки тривко, що для гри в театрі актори могли наслідувати вже готові штампи від своїх попередників. Зрозуміло, що для такого повторення роботи своїх попередників (а довгий час вважалося навіть за художнє кощунство подавати персонажів инакше ніж їх подавали «великі» артисти минулого) не треба було спеціяльних подорожів до чужого акторам побуту. Хоча найбільші з поміж акторів всяко умудрялись добувати матеріял „із життя", їх художнє вчуття говорило їм, що життя найкращий педагог.

За наших днів давні забобони почуваються особливо болюче. Чи ж випадковість, що нові драматурги, при наявности в театрах дуже яскравих акторських талантів, не можуть знайти надатних для своїх героїв виконавців? Чи ж випадковість, що навіть у такого міцного колективу, як скажемо ленінградський бувш. александринский театр, не знаходить належного відгуку „Отрута" Луначарського, що там, як і в театрі Корша в Москві, де зібрано кращих сучасних акторів, нікому грати Наркома Шурупова? В Київі приміром актор, що грав Шурупова, одягнувся в шкіряну тужурку і юхтові чоботи... Звичайно все це не випадковости. І Шурупов, і рядові партійні робітники незрозумілі для більшости сучасних акторів. Актори не зустрічалися з ними, не знають їх і, зрозуміло, в подачі далі схеми (тужурка чоботи, резонерство) не йдуть. Та чи й можуть іти?

Тож ми й хочемо сказати, що само життя, самі художні інтереси вимагають порвати з давньою традицією ізоляції й „гордої самотности". Многі з акторів і самі вже це розуміють, одначе реально все як і раніш було. Певне треба щось роспочати, щоб скерувати пробуджену в акторів тягу до зовнішнього світу в певне конкретне русло.

Можуть бути два шляхи: індивідуальний і колективний.

Цього разу хотілося б менше нехтування й до індивідуального. Спостережлива вдумлива людина кожну зустріч з ким завгодно може використати. Це безперечна річ. І актор, нам здається, перш за все мусить спекатися звички зустрічатися в особистім житті тільки з людьми своєї професії або близьких до неї. Радянський побут знищив класові й будь які перепони, і справа пізнання людей через особисті зустрічі тепер куди приступніша. Зустрічі й звязки нині—справа й можливість кожного. Тільки наші персональні властивости, позитивні чи негативні риси нашої вдачі можуть чи поширити чи звузити рямці взаємин з околишнім світом.

Колективне врізання в новий побут ще краще. Коли робітничий клуб, або клуб службовців не тільки місце для халтури, він може легко стати й місцем для свіжих і цікавих зустрічів індивідуальних і масових. Коли обмежуєш коло своїх інтересів і свою духовну споживу тільки на тих, з ким що дня зустріваєшся, кого знаєш вздовш і поперек, хто й без того вже набрид, життя мимохіть видається прісним, скучним і журним. Хто живе так, обкрадає сам себе й конечно прямує до розпачу. Людська психіка, щоб нормально функціонувати й збагачуватися потрібує безугавного припливу свіжої споживи. Психіка ж людини, що перетворює життя в художні образи, потрібує цього припливу споживи більше ніж всяка инша.

Два Харківських театри, Держдрама й Державопера, недавно об'єдналися заклавши спільний клуб. Це справа гарна!.. Внутрішнє об'єднання також потрібне. Правда це власне справа Робмису, що його клуб цілком захирів й нікого не об'єднує. Та це об'єднання тільки частина необхідного. Хоч яка прекрасна ідея об'єднання робітників мистецтва поміж собою, її реалізація, що найбільше, принесе тільки варіння у власних соках. А нам потрібна зовнішня вентиляція. Змичка, сама справжня змичка зі зовнішнім світом. Старі робітники мусять бачити коло себе молодь, а всі разом—людей, що активно будують нове життя. Треба пізнавати це нове життя, нових людей. Треба по-за тим, від когось чути, чи правильними шляхами ми йдемо в нашій творчости. Иншими словами, нам потрібна критика з боку. Не лякайтеся, вона не страшніша за професійну критику, а корисніша чи не більше.

Ми у їх, вони в нас. Ми з ними, вони з нами.

Тільки так можна буде вижити традиційну одмежованість суспільну й індивідуальну.

Ізольованість від людей, погорда, чванство, самотність—риси далеко не шляхетні. Класова шляхетність шляхти й богатіїв одно, а справжня шляхетність, шляхетність людської душі инше, вона тільки в братнім об'єднанні з иншими, в круговім психічнім збагаченні одного за рахунок усіх.

Брехлива шляхетність дореволюційною часу, особливо за сучасного художнього побуту не що инше, як симптоми звироднілого, тупого й обмеженого міщанства.

Не лякайтеся життя.

І. Туркельтауб.

„Ой капуста моя мелкорубленная. Ой не троньте меня, я напудренная“.

В газетці «Харківський Пролетарій» від 20-го лютого цього року видруковано пашквіль на журнал «Нове Мистецтво». Пашквіль без підпису,— очевидно над цією почесною роботою попріла редакція газети in corpore.

«Прихильникам мистецтва зрозумілого масам, революційного змісту, революційним утилітаристам» і пашквільникам не до вподоби, бачте, передовиця з семого № нашого журналу про театральну критику, де, просто до речи, згадано й за театральні рецензії (пробачте—„Художественную критику“) з „Харківського Пролетарія“. І газетка з претензією на розум доводить свою „маловразумительность“, угледівши в згадуванім покликанні на „перли“ „художественного критика“ свого самовпевненність ред. Н. М. про свою марксівську непогрішимість.

Далі вона „полная почтительного трепета“ починає доводити свою об'єктивність в мистецьких справах, пускаючи шпильки на адресу одного з відомих українських художників і нашого журналу.

Шановна редакціє! А плач за „геніяльним“ Росіні близкість до мас?

Знаємо чого вам крутить у носі від Петрицького й усього рухомого, це ж заважає слухати музику геніяльного Росіні (за філософією ред. Х. П. очевидно, коли не революціонера, то масовика сучасного вже напевно). А оперета? Чи ж не видати з пашквілю.—мовляв, я лаюся не тому, що „тронули меня напудренную“, а во ім'я пролетарського, масового мистецтва.

А вони хотять убити таку прекрасну оперету якоюсь иншою (перечитайте наголовок Х. П. і згадайте за автобуси), АХРР'івські „шедеври простой красоты“ цькують, певно теж зрозумілий АХРР якоюсь „маловразумительностью“ хотять підмінити.

Чи ж це об'єктивність виконання відомої резолюції Ц. К. партії про мистецьку політику (тов. з Х. П. вам зрозуміло, що ВКП(б)?) запитує „Хар. Прол.“ і далі, вважаючи, що вже вистарчає трофеїв на титул „лицар переможець“ і подає його до відома.

Виявилося, що ми маємо справу не аби з ким, не з плаксіями за Росіні й „шедеврами простой красоты“ худ Драка з „Коронного злодія“, а з „прихильниками мистецтва зрозумілого масам, прихильниками революційного змісту, революційними утилітаристами“.

Скажіть хто б подумав?

Забули тільки додати першої категорії. Та це й так видати, бо коли ми «естети й формалісти» не першої категорії, то революційні утилітаристи, зрозуміло, першої.

Ми навіть „маловразумительные“ визнаємо це. Визнаємо хоча й частенько доводиться читати на сторінках «Хар. Прол.» театральні репензії далеко не першої категорії (нам не вірте, загляньте до № 7 „Жизни искусства“). Визнаємо, бо де ж ви знайдете першої категорії пашквілі як той, що про його мовиться.

Передплачуйте „Нове мистецтво“

Одеса Держдрамтеатр

„Композитор Нейль“—Артистка П. Нятко.

А ерудиція?

І лаятися люди вміють. І на титули майстри. І фракційність підзорять. І залякати когось. І довести, що вони ніколи нізащо не «попадут в лужу», боми мовляв і в калюжу вскочити сами не зугарні.

Є дивна порода людей, що не терпить того, на чім не досить добре розуміється. Порода ця ділиться на підпороди: одні—не розуміються, не терплять і все; другі—не розуміються, не терплять і сердяться; треті—і не розуміються, і не терплять, і сердяться, й плюються.

Ці коротенькі дані з антропології ми на останку навели зовсім не щоб редакції «Харк. Прол.» завдати нового клопоту. Коли поважана редакція in corpore ламатиме голову, до якої підпороди вона (також in corpore) належить, то ми за це не хочемо брати на себе вини, бо вже й так визнаємо, що досить завинили...

Дозвольте не повторювати титула.

Згадали ж просто, щоб сказати щось «вразумительное» редакційному синклітові з „Харківського Пролетарія“.

Коли ж і на цей раз зробимо неприємність шановній газеті,—просимо пробачити. Ми не знали що це про неї співається:

„Ой капуста моя мелкорубленная.
Ой не троньте меня,—я напудренная.“

Кіно-театр в Німеччині

В Німеччині не зважаючи на загальний скрутний економічний стан, жваво будуються нові кіно-театри, звичайно на кошти американців, що хотять прибрати до своїх рук німецький кіно-ринок.

В самім Берлині до прийдешнього сезону закінчується 7 великих кіно-театрів загалом на 10.000 місць.

Всі сучасні великі кіно-театри Західньої Европи будуються за американськими взірцями, і їх внутрішнє устаткування, як і демонстрація картин в них, прибирає цілком усталену форму.

Зразковий театр цього типу „Уфа Паласт ам Уоо", перебудований минулого року (див. ілюстр.).

Зовні такий кіно-театр має на весь фасад величезну світляну рекламу, складену з світляних рухомих написів і цілих картин та ріжнокольорових електричних лямпок.

Прем'єра в такім театрі для Берліну велика подія, ні трохи не менша за прем'єру в театрі Рейнгардта. Власне спеціяльно за для прем'єр і реклами ці театрі й будують великі кіно-фірми.

Поданий на ілюстрації театр має близько 3000 місць і його внутрішнє устаткування типове для конструктивного й декоративного оформлення сучасних кіно-театрів. Увесь театр витримано в золоті й червонім колірі (сукно). Сполучення, що здавалося б пошлим в театрі з маленькою залею, надзвичайно ефектне, через брак розмаїтих прикрас, ліпки й орнамента.

Височина й форма склепіння розгорнутого над усим театром підкреслюється лишень світом невидимих електричних лямпок на карнизі. Низка застеклених матовим шклом квадратів у стелі льють рівний розсіяний світ, що не стомлює ока. Така заміна звичайних у нас для кіно-театрів люстр ще більше підкреслює простоту убранства кіно-театру і має місце у всіх наново побудованих театрах.

Простонадний бік сходів для виходу з залі світиться так само слабим світом, щоб ті, що виходять із залі під час дії не спотикалися в пітмі. Я вже говорив, що в театрі немає жодних прикрас і він оживляється лишень надзвичайно дотепним розподілом світу, значіння якого в помешканні без вікон архітектор мусить особливо пильно облічити.

Навпаки стіна, з екраном і сцена, декоровані суто по східньому розкішно, знову ж таки не мертвими ліпними прикрасами, а особливою блискучою тканиною, що під наведеними на неї ріжнокольоро-

Берлін **УФА**

Кіно-театр „Паласт"

Фото УФА.

вими прожекторами грає всіма барвами веселки. Вона ще за довго до демонстрації картини, приваблює очі глядачів до екрану.

Демонстрацію картин супроводить симфонічний оркестр на 75 людей на чолі з одним з поміж кращих кіно - диригентів у світи Ерно Раппе (що походить звичайно з Америки, де це нове музичне амплуа народилося). Для великих картин є осібна музика. Перед демонстрацією при виключеному світі грають звичайно увертюру з якоїсь опери змістом подібної до даної картини. Кожний музичний епізод з неї супроводиться освітленням завіси иншим світом, так що музику в свою чергу супроводиться колірами. Далі йде пантоміма-балет, що коротко подає зміст картини і витримана в яскравих барвах та декораціях. Потім за допомогою низки технічних прийомів пантаміма непомітно переходить на екран і йде картина.

Берлін УФА

Одно з фойе театру „Паласт"

В музику, що супроводить картину введено й шумову ілюстрацію,—передається дзвін, грім і навіть поцілунки. Звичайно приймає участь і джаз-банд.

Кожну картину в такій залі легко дивитися. Спокій і простота залі сприяє сприймати картину, а скупчення всього яскравого й ефектного навколо екрану мимохіть вабить до його зір глядача. Барвиста пантоміма й майстерна музика дають гострі зорові й слухові враження, довільні, щоб потім дивитися одноманітну сіру картину не стомлюючись.

А. Басехес.

„Цікавий процес"

(Фейлетон)

Москва...

„Снігу, ой, снігу якого!"

А на вулиці гасло:

— „Искусство-трудящимся..."

Прекрасне гасло.. І „прекрасність" його ще збільшується через те, що не просте це гасло, а загадкове...

Ми ж знаємо, що більше приваблюють не прості речі, а речі таємничі, речі загадкові, що не так їх просто одгадати можна...

Так і гасло „Искусство трудящимся" в Москві...

Що з того, коли б от, примірам, я, чи ви, чи він, трудящий на всі сто процентів, приїхав до Москви, побачив те гасло, підійшов-би до театрального, приміром, до мистецтва, а воно мистецтво те, до тебе:

— Трудящий?

— Еге!

— Пажалуйте! Я для тебе!

Прісно...

А от коли ви, трудящий, приїдете до Москви і ткнетесь до якого-небудь театру, та побачите ціни за квитки, моментально всі м'язи у вас напружуються і ви ввесь порив:

— Яким же чином мені ці ціни перестрибнути?

І коли ви бачите у кожнім театрі дощечку з написом: „Квитки всі продані," а вас з усіх боків хапають театральні баришники й гатять за трьох рублевий квиток червінця.—Ви вже сказать-би дієвий фактор московського театрального мистецтва ..

Ви вже, як трудящий, берете активну участь у наближенні мистецтва того до широких мас...

Ви-маса, мистецтво-в театрі і ви через баришника наближаєтесь...

Цілий процес...

І не простий собі процес, а складний, з озиранням на всі боки, і біганиною за ріжок... з боротьбою, одне слово...

А те, що боротьбою береться, завжди цікавіше.

Одже, Москва не просто подає трудящим мистецтво, а подає інтересно, чим ще дужче зацікавлює трудящих у складних процесах театрального мистецтва...

. . . .

А ми—просто...

„Провінція..."

Остап Вишня.

„Крамарі славою“

(Вел. Драмтеатр в Ленінграді)

Шукаючи нового репертуару, Ленінградський Великий Драматичний театр натрапив на дуже цікаву п'єсу двох сучасних французьких драматургів Паньоля й Нівуа—„Крамарі славою“.

Назва ця не сходить з театральних афіш.

.... Весною минулого року буржуазно-театральний Париж обурився з прем'єри „Крамарів славою“. Зі сцени театру „Модлен“ післявоєнне французьке міщанство одержало гучного ляща. Пристойна преса зняла злісний лемент проти молодих авторів. Театральний Париж шумів. Паньоль і Нівуа забули французькі „шляхетні звичаї“.

Вони кинули корписатися в бруді фарсів, кинули в тисячний раз повторювати заялозену будуарну балаканину про пристрасть, шлюб, ревнощі то-що.

Вони дали жалку й гостру сатиру на сучасну „ситу“ Францію, здушену трагі-комічними суперечностями. Францію, що декламує пишні патріотичні фрази й одночасно спекулює чим запопало, аж до слави своїх героїв.

П'єсу варто переказати.

Родина провінціяльного урядовця Башле прибита горем. Одинця сина Анрі,—забито на фронті. Це 1915 року. А 1924?

Гляньте но як відмінились герої. Жінка сержанта Анрі пішла заміж, мати живе спокійним життям. А батько?.. З ним сталось найзнакомитіше. Він збагатився, його всі поважають, він голова „т-ва батьків героїв“...

Напередодні виборів до парламенту він стає знаряддям шайки пройдисвітів. Спекулюючи ім'ям „героя“—сина, вони складають „список сержанта Башле“, куди батько входить першим: смерть сина відчиняє йому двері до депутатського крісла. Він мимохіть крамарює славою свого сина.

Якось уночі, коли Башле саме готувався до чергової своєї промови, в кімнату увійшов його син, напівживий до непізнання, воскреслий Анрі, що втік з якогось німецького шпиталю для бранців. Не зважаючи на щиру радість родини, Анрі повернувся не до речи. Він став на шляху батьковій кар'єрі. І сина умовили заким мовчати про себе. Тим часом батько став депутатом, і вже стояв однією ногою на шляху до міністерського портфелю.

Напередодні обрання на міністра син став рішуче вимагати повернення йому імени й права легально жити та й тут батько не зміг відмовитись від славолюбних кроків, а винуватець авантури Берлюро запропонував так не до речи воскреслому героєві підроблений пашпорт.

Коли вже новому міністрові виборці піднесли портрет сина—„героя“, Анрі мусив зняти капелюх і схилитись перед власним портретом...

Так глузують з лицемірного патріотизму продажної Франції талановиті Паньоль і Нівуа.

Жаль тільки, що постать Анрі не зовсім повно подана. Автори певне побоялися зробити його явним репрезентантом нових ідей, примусили його й словами й усим своїм поводженням відкидати існуючий порядок, та не дозволили йому замовити й слівце про те, що конечно мусить заступити цей порядок.

Микита Верховський.

Лондон **Малий театр**

Шімпанзе—актор театру

Магдебурська театральна виставка

1926 року в Магдебурзі має відбутися величезна виставка німецького театру.

До цього часу відбулося тільки дві таких виставки: 1898 року інтернаціональна у Відні і 1910 року виставка німецького театру в Берліні.

Виставку 26 року проектують в цілком иншому плані. Головна установка її має бути скерована на сучасність, на те, що таке німецький театр нині та які перспективи має він на майбутнє. Експонати мають бути підібрані так, щоб вони ілюстрували залежність театрального й сценічного мистецтва від суспільно-економічних причин. Твердо напірається на те, що „за нашого часу індустрії й техніки історичний момент має відступити на другий план“. Історичний відділ буде представлений лишень тим матеріялом, що не виставлявся на 1-й і 2-й виставці.

Головну частину виставки—практику театра—буде росподілено на три відділи: відділ театральної культури, мистецтва театру й техніки театру.

Видавнича справа й графіка відокремлені в осібний підвідділ, що збере найрозмаїтіші видання книг, нот, чертежів і малюнків в справах театру. Велику цікавість викликає передбачений модельний театр, що робиться за проектом арх. Дефке й мюнхенського професора Лінбаха. В нім буде впоряджено вистави й концерти з участю приїзжих на виставку гостей. Нарешті особливий підвідділ призначено для кінематографії (мистецтво й техніка).

Театральна Німеччина від цієї виставки багато сподівається.

О. Н.

Пересувний Робсельтеатр в Одесі

В грудні місяці 25 року при Одеській Окрполітосвіті організовано пересувний робітниче-селянський театр ім. Василя Блакитного за проводом інструктора худ. осв. Л. Предславича й за режисурою Ір. Ефіменко та Д. Козачківським.

Репертуар театру: Овеча криниця-Лопе-де-Вега, Гайдамаки, 97, Комуна в стенах—М. Куліша, Вій, Сорочинський ярмарок, Любов і дим—І. Дніпровського. Всі п'єси пророблено спеціяльно для села, де-які зі значними текстуальними змінами. Крім цього театр виготовив спеціяльний випуск живої газети з черговими кампаніями (Перевибори то-що) та місцевими матеріялами.

Пересувний робітниче - селянський театр — перша на Вкраїні спроба такого роду організації, цікава, головним чином, тим, що провадить працю під безпосереднім керовництвом Політосвіти і доглядом сельметодсекції кабінету Політосвітчика. Театр не обмежується тільки постановочною роботою, а являється органом живої п. о. роботи на селі, звязуючись на місцях з політосвітустановами та місцевими партійно-радянськими та громадськими організаціями. Подаючи організаційні інструкції через бесіди та практичну роботу місцевим драмгурткам робсельтеатр щільніше звязуватиме їх роботу зі загальною роботою політосвітніх органів.

Крім цього театр працюватиме над вивченням села та збиранням матеріялів про новий побут.

Пересувний робсельтеатр виїхав на села 8 цього січня й має подорожувати до жнив. Пересувається театр з власним повним устаткуванням сцени та убраннями й реквізитом на 8—10 підводах.

За перший місяць подорожі виставлено 22 вистави й пропущено 10—11.000 глядачів, з них по-над 40%—незаможників та батраків—безкоштовно. Та ще впоряджено три безкоштовних вистави для допризивників під час збору та на Ленінські дні.

З перших днів виїзду театр набув великої популярности по всіх селах на своїм шляху.

Вже ця подоріж Одеського робсельтеатру та теплий прийом його місцевими організаціями й широкими масами працюючого селянства найкраще стверджують пекучу потребу в такому театрові на селах.

Л. Предславич.

Токіо **„Примари" Ібсена**

Арт. Кахамата—столяр; Арт. Фучікі—його дочка

Шевченкові свята в Харкові

10 й 11-го березня в день свята Т. Шевченка по Харківських театрах відбудеться низка вистав, вечорів і концертів, присвячених пам'яти великого поета.

10-го березня в Дитячому держтеатрі увечері силами драмінституту за режисурою І. Юхименка буде виставлено інсценізацію „Гайдамаки". Ця ж п'єса 10-го березня піде в Червонозаводському театрі силами артистів держдрами.

11-го березня ранком у держдрамі піде інсценізація „Гайдамаки" для учнів, дитбудинків то-що. У дитячому театрі також відбудеться ранок, організований силами колективу диттеатру. В програмі: п'єса й концерт. Увечері в театрі Мусурі відбудеться об'єднаний вечір, у ньому візьмуть участь артисти держдрами, опери й ДУХ'у. ДУХ дасть концерт, артисти театру ім. Франка виставлять інсценізацію „Іван Гус", а опера дасть солістів та оркестром виконає твір Римського-Корсакова „Коло могили". Концерт буде передано по радіо.

По всіх робітничих клубах також відбудуться вечори, присвячені пам'яти великого поета. У них візьмуть участь: драмгуртки, живі газети, хоргуртки то що.

Держтеатр ім. Заньковецької в Катеринославі

За останній час у Держтеатрі ім. Заньковецької пройшли з великим успіхом прем'єри „Отелло" Шекспіра, постановка Народнього Артиста Республіки Саксаганського й „Урієль Акоста" Гуцкова.

Нині театр інтенсивно працює над оригінальною комедією з часів Ніжинського панства (початок XIX століття) Івана Кочерги „Фея гіркого мигдалю". Музику до комедії написав композитор В. Йориш.

Ставить комедію головний режисер Бор. Романицький.

Після прим'єри „Фея" ще раз підуть „Гайдамаки" Шевченка — Курбаса, 21/I. театр закінчує роботу в Катеринославі.

З 23/II роспочинає свою гастрольну подорож: спочатку їде до Запоріжжя, де пробуде м-ць, а потім до Кремінчука, де 1-го травня закінчують свій зимовий сезон.

2-го березня в день перших роковин смерти одного з основоположників театру актора—режисера Олександра Корольчука театр впоряджує жалібну виставу.

П. Б.

Донфілія ім. Франка

Минуло 3 місяці, як франківці взяли культшефство над 8-м окремим курінем конвойної варти військ Донбасу. Пересовуючись з одного міста Донбасу до другого, де підшефний курінь ростошував свої сотні, франківці скрізь проводили культроботу серед своїх підшефів.

Відбувся мітінг з участю шефів на ст. Луганськ при зустрічи новобранців 1903 року. Влаштовано дві вистави на культпотреби підшефів і з 500 карбованців прибутку, 25 карб. відчислено на збудування аероплану «Червоний конвоїр». При виїзді з м. Луганську на станції підшефи з шефами обмінювалися адресами. Підрахувавши пророблену роботу за такий короткий час, треба зазначити, що Донфілія театру ім. Ів. Франка, маючи своїм завданням піднімати культурний розвиток працюючих Донбасу, твердо й чесно несе свій обов'язок.

Б.

Рецензії

Держдрама

Концерт з Е. Лопуховою.

Заслужена артистка РСФР Республіки Е. Лопухова—прекрасна танцюристка, блискуча мімістка, та щей чарівна опереткова артистка: ставна, весела, задорна. Все в неї природне й на диво просте. В оперету Лопухова перейшла з балету. Вона принесла з собою грацію, рухливість, жартовливість, так необхідні опереті. Оперетку ексцентрику присмачила великим смаком і вдало проскочила повз пошлість. В Харкові артистку й знають переважно з оперети.

Лопухова склала програм з характерних танків і одного ексцентричного, виконаного з великою майстерністю. Та й взагалі Лопухова танцює бездоганно, підсилюючи також розмаїтістю міміки й жесту. Це незаперечне. Та заперечний, на жаль, сам факт випадкового концерту, нікому непотрібного, що так нагадує блискучі «вечори» доброчинників.

Все, починаючи від розвязного джентельмена в сірім убраннячку,—конферансьє, що не потрудився навіть довідатись про ім'я Лопухової, і щос там мимрив про інших виконавців, говорило про випадковість і зайвість.

Правда прекрасна як завжди артистка Держ. оп. М. Літвіненко-Вольгемут, та все було якось не налагоджене, не зліплене одно з другим. Кому й для чого потрібно було впоряджувати цей концерт? До лаврів Е. Лопухової і Літвіненко-Вольгемут він нічого не додав. Мине, мабуть, ще багато років, заким артисти остаточно зрозуміють, що й сами вони мусять бережно ставитися до свого хисту, а це потрібне особливо артистам наших державних театрів. **Юрій Жігела.**

Харків **Державопера**

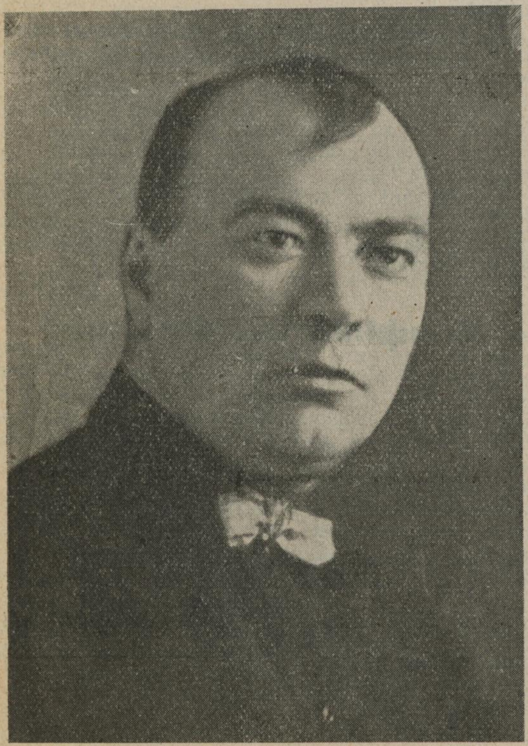

Балетмейстер **М. Моісеєв.**

Червонозаводський театр

«Мятеж».

П'єса Лавренєва «Мятеж» подає один з епізодів початку громадської війни. В ній розповідається як на одному південному фронті, червоний командир Ліперовський (білий провокатор) разом з иншими зчинив повстання проти радвлади, а партизан Рузаєв приборкав бунтівників. Все закінчується капітуляцією бунтарів перед партизанами. Дружина Ліперовського, що власне є осередком змови й інспіратором свого чоловіка щоб урятувати його від безчестя, забиває з револьвера й стріляється сама.

П'єса на нашу думку має ідеологічні хиби. Повстанці-селяни на чолі з Рузаєвим найсвідоміший елемент, що піднімає проти зради Ліперовського робітничу слобідку. Цей нонсенс, коли селянство виявляє себе найсвідомішим елементом революції й веде за собою пролетріят дуже вражає й знищує будь-яку вартість п'єси.

Таких п'єс в українськім репертуарі можна набрати з десяток, та ми вважаємо зайвим показувати їх на люди.

П'єсі, як і драматичному творові, багато бракує: немає міцного звязку поміж діями, невдало закінчені вони; невиразні де-які моменти, не природні характери персонажів, сантименталізм, не розроблений кінець, дешеві романтичні ефекти. Тим часом п'єса в Ленінграді має великий успіх.

Одначе часто буває: щось в Москві чи Ленінграді йде добре, а в нас навпаки,—так і з постановкою «Мятежа» в Червонозаводськім театрі.

Режисер Громів, поставивши п'єсу в плані радянської побутової драми, зовсім не зважив її драматичних хиб і не прибрав постановки режисерською вигадкою.

П'єса вийшла нудна й черства, на ній позначилась похапливість і недоробленість. Ахілесова п'ята постановки—масові сцени. Їх у п'єсі багато. Проте режисура не стала за тим щоб випустити десятьох людей, які однаково гидко грали й партизан, і добровільців, не знавши часом що робити.

Зовсім незрозумілий крикливий тон на початку п'єси, а рівно й згукові ефекти (барабан і сирена). Невдалі співи й танки у партизан і офіцерів.

Виконавці при всіх хибах п'єси були на своїм місці. Шейн-Рузаєв дав яскраву постать партизана-борця за радвладу, хоча й хибив зайвим демонізмом. Северов-Ліперовський трохи істеричний, тому ж цілком виправданий організатор бунту. Добре грає матроса Ефремов і натомість непомітний провокатор—Долохів.

Загалом «Мятеж» не досягнення Червонозаводського театру.

Бас.

Державна опера

Шіснадцятий сімфоничний концерт (21. II. 26 р.).

Програм—свіжий, з новинок. Яскрава по оркестрових фарбах, емоціонально змістовна (трохи від Вагнера) поема Д'Енді «Фея Шалфея», напружено-екстотичний витончений по формі «Дон Жуан» Штрауса, блискучий, феєричний «Фейерверк» Стравинського і його «Петрушка»—такий склад програму.

Малько-дирігент волевих емоцій. Під його рукою в кожному творові рел'єфно проступає внутрішня, динамічна суть. Нема холодної гри оркестрових звучаннь—виступає твір, як оживлена, активно діюча, звукова форма. Святковим настроєм віяло від переповненої залі.

К.

Державна Опера

Балет „Корсар“

Шполянська — Гюльнара

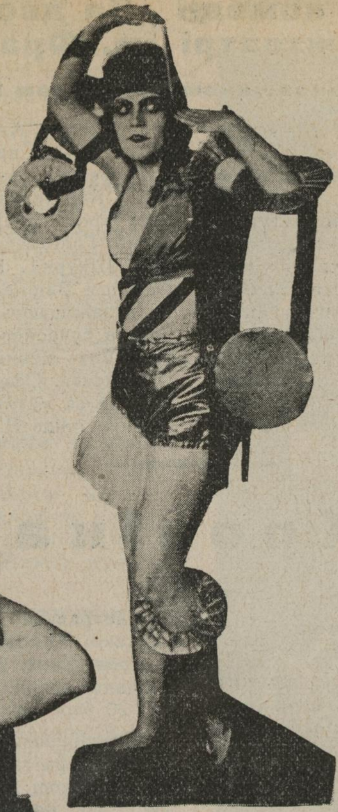

Сальнікова — Медора

Павлів — Конрад

Вечір „народньої творчости“

В залі «Громадської книгозбірні» 28 лютого «Товариством прихильників музичної творчости» влаштовано було «вечірку» присвячену «народній творчости» вокальній та інструментальній.

Перший відділ складався з вокальних номерів, що виконували дівчата селянки. Соромливо й несміливо почали незвичайні виконавці свій виступ, але згодом призвичаїлись, осміліли й... полилася народня пісня, проста, не вдягнена в якісь певні, не рідні їй закони музичної творчости, не скована ритмом, а вільна й весела, або смутна, що оспівувала й смутні й веселі пригоди життя українського народу.

В другому відділі було заслухано інструментальний ансамбль (2 скрипки, флейта та віолончель), що його складено з музикантів-селян досить поважного віку. Всі вони нащадки бувших музикантів-кріпаків, що грали в поміщицьких оркестрах ще за часів панщини. Влучно й своєрідно виконали вони де-кілька музичних №№ між якими виділився фрагмент з репертуару якогось поміщицького оркестру що його вони ці укр. «майстерзінгери» схоронили в памяти від батьків.

Закінчилася вечірка народніми танками.

Справжніх аматорів справжньої народньої старовинної творчости ця вечірка дуже задовольнила, й треба побажати, щоб такі вечірки було повторено. Їх можна відповідно розмаїтити, щоб надати нового інтересу для слухачів, але вони потрібні, й цікаві, правда, лишень для спеціяльної авдиторії.

Сергій Папа-Афанасопуло.

Кіно ім. Комінтерну

„Радіо з яхти.“

„Радіо з яхти“ розвитком сюжету справжнє сьогодні.

Доброчинна істина про вічність правди, про її побіду над злом — мораль фільму.

Сюжет такий: молодого почтаря Джоні за гарну поведінку на посаді, — переводять на пароплав. Грабіжники змовляються ограбувати почту на пароплаві і разом з цінностями забірають Джоні. Цей прибувши на злодійську яхту подає радіо гасла. Військові пароплави їх спостерегли і доганяють яхту. Через якийсь час, коли яхта не зважаючи на пропозиції військових суден, здаватись не хоче, її затоплюють. Якимсь чудом лишається живим Джоні й цілою скринька з цінностями. Джоні підозрюють в грабункові. Але справжній злодій під впливом душевних мук повідомляє суд про істину. Джоні виправдано.

Мало відомий режисер ставив цей фільм, але закинути що небудь з боку технічного — йому не можна. Чудово змонтовано окремі кадри, нема довгот або надто динамізованого з'єднання кадрів. Прекрасна фотографія і віраж звертають на себе глядачеву увагу. З цього фільму можна де-чому навчитись, бо коли він сюжетом і нікчемний, то формально стоїть досить високо.

М. К.

До постановки комедії „За двома зайцями" в Держтеатрі ім. Франка

(Розмова з постановщиком режисером В. Васильком)

Наш співробітник мав розмову з режисером В. Васильком, що працює зараз над постановкою „За двома зайцями" в театрі ім. Франка. Т. Василько зазначив:

— Перш за все, з огляду на певний літературний скандал, що підняли довкола цеі комедіі, мушу зазначити, що сценарій п'єси складав я удвох з моїм лаборантом Х. Шмаїним, а текст писав В. Ярошенко в переважній кількости, але є епізод і сцени написані иншими авторами, що не побажали ставити свої прізвища на афіщу. Є сцени писані мною особисто. На моє глибоке переконання при бракові досвідчених драматургів, така спільна праця кількох осіб над п'єсою—єдиний шлях до створення доброї п'єси. Але на жаль це веде до непорозумінь за авторське право. Ця п'єса в моій постановці ось уже два роки не сходе зі сцени театру Березіль і має великий успіх в Одесі. В Харкові п'єса буде трохи скорочена, буде введена зовсім нова сцена Голохвостого і його колишнього сподвижника Шкурки. Нові злободенні куплети написані Остапом Вишнею. Що до постановки то принцип і план залишаються ті-ж самі, загострена театральна подача сучасного побуту, механічне підкреслення основних дієвих моментів, спроба знайти маски сучасности. Оформлення й строї будуть нові, робить їх за моїми директивами художник М. Драк. Музику пише Н. І. Пруслін. Танки Вігільова.

Хроніка

Харків

Кобзар Кучугура-Кучеренко— Народній артист

Кобзареві Кучугурі-Кучеренко, що все своє життя присвятив популяризації української пісні серед найширших кол суспільства, творивши останнього часу революційний репертуар, мала Президія ВУЦВК'а постановила видати персональну пенсію, а також затвердила подання НКОсвіти про нагороду Кучугури-Кучеренка званням народнього артиста-кобзаря.

Держдрама

Дирекцією держдрами одержано з Праги від артиста М. Садовського телеграму, де він повідомляє, що вже виїхав з Праги. З його приїздом має піти «Ревізор» (Городничий—М. Садовський, Хлестаков—Віктор Петіпа).

Чергова прем'єра «За двома зайцями» у постановці режисера В. Василька піде 6-го березня.

4-го березня з Одеси повертає режисер Г. Юра, щоб продовжувати працю над постановкою комедії «Продавці слави».

Закінчивши сезон 11-го квітня, театр виїде у гастрольну подорож до Москви. Театр везе до Москви п'єси: «Вій», «97», «Полум'ярі, «За двома зайцями», «Ревізор» (з Садовським) і «Пухкий пиріг». В Москві театр пробуде місяць.

Ів. Чаплигін

(До 40-літнього ювілею)

Ювілянт народився в м. Харкові 1866 року в родині робітника сцени. На сцені почав працювати з 15 років.

З 1899 року став працювати машиністом сцени в Харківськім драмтеатрі, а з 1924 року в Держтеатрі ім. Франка.

Державопера

Гастрольна подорож до Одеси. З дирекцією Одеської опери провадяться переговори про гастролі Харк. опери у відбудованому помешканні Одеської опери, відкриття якої намічено зробити 15—20 березня.

В разі позитивних наслідків цих переговорів Харк. опера гастролюватиме в Одесі 2—2½ місяці. На перешкоді до цього стоїть Одеська спілка Робмис, що намагається приєднати до колективу Харк. опери Одеський місцевий хор, оркестр і балет, в той час як все це Харк. опера має.

Кінець сезону. Коли Харк. опера не виїде в гастрольну подорож до Одеси, зимовий сезон у Харкові намічено закінчити 1-го травня.

„Корсар". Балет „Корсар" піде прем'єрою 4-го березня. У головній ролі—постановщик-балетмейстер Моісеєв.

„Казка про царя Салтана". Режисер Манзій інтенсивно працює над постановкою опери „Казка про царя Салтана". Художник Хвостов здав ескізи декорацій та костюмів. Опера піде у 20-х числах березня.

„Паяци". На кінець сезону в постановці режисера Манзія піде опера „Паяци" разом з хореографічним відділом, що його поставить прима балерина Сальнікова. Головну ролю в Паяцах гратиме Мосін.

Симфонічні концерти. Дирекцією державної опери провадяться переговори з дирігентами Хесіним і Головановим про їх участь у симфонічних концертах. З дирігентом М. Мальком складено угоду на 2 концерти. Незабаром він знову приїздить до Харкова.

Інститут ім. М. Леонтовича

Студенти Харківського Муздрамінституту порушили справу перед своїм Профкомом та Правлінням Інституту, щоб вони клопоталися перед відповідними органами про найменування Інституту іменем М. Леонтовича.

Профком і Правління підтримали бажання студентів і ухвалили подати цю справу на розгляд і затвердження Наркомосвіти та ЦК Всеукробмису.

Єврейський держтеатр

«Шабсе цві» В Держ. єврейському театрі закінчуються роботи над постановкою „Шабсе Цві». Декорації й костюми виготовлюються під безпосереднім доглядом художника Рабічева, що приїхав з Москви. Приїзду композитора Крейна і режисера Смишляєва чекають цими днями. Прем'єра піде 5-го, 6-го і 7-го березня.

Бесіда про роботу єврейського держтеатру. Цими днями в клубі III-го Інтернаціоналу при переповненому слухачами залі відбулася бесіда про роботу Єврейського Держтеатру. У ній взяв участь керовник театру Лойтер, бюро єврейських робкорів, а також представники місцевих фабрик та заводів. Оратори у дружній формі зазначали хиби роботи, а взагалі лінію взяту театром визнали правильною. Зокрема зупинялись на постановці театром п'єси „Ін брен", як першій спробі дати на сцені відбиток пережитої громадянської боротьби.

Виставка картин художників України

Відділ Мистецтв провадить інтенсивну підготовчу працю до відкриття в Харкові виставки картин художників України. Її намічено улаштувати в травні в помешканні соціяльного музею. У виставці візьмуть участь художники всіх напрямків.

Симфонічний концерт з творів сучасних композиторів

7-го березня у Державній опері намічено влаштувати симфонічний концерт з творів сучасних композиторів /руських і єврейських/.

Концертом диригуватимуть самі автори. В програмі твори композиторів: Лісовського, Яновського, Лаврова і Л. Штейнберга.

Театр Пролеткульта

Готується до постановки п'єса Сейфуліної „Віринея", ставить п'єсу реж. Давіс, музику пише композ. Мейтус.

Київ

„Березіль." Виставу комедії В. Ярошенка „Шпана" намічено дати цими днями. Постановщик Бортник для Києва дебютант, будує виставу в плані мюзікхоля. В п'єсі—американські танки, скеттін-ринг, команда балагурів то-що. Автор комедії В. Ярошенко і літератор Капля-Яворовський додали до п'єси кілька нових інтермедій і атракціонів. Ролі розподілено між кращими акторами об'єднання.

Австрійська робітнича делегація під час засідання в театрі ім. Леніна зацікавилась роботою театру „Березіль." Директор Дацків подав у цій справі інформації.

В Опері. Опера готує до постановки „Севільського цирульника." Ставить режисер Гречньов. Опера піде в умовних рухливих декораціях конструктивного типу зі значними змінами (за текстом Бомарше).

„Орлячий бунт". Режисер Гречньов поруч з „Севільським цирульником" розпочав роботу над революційною оперою Пащенка „Орлячий бунт."

Постановка оперети. В опері режисер Дисковський працює над постановкою останньої оперети Легара „Там, де жайворонок співає"

„Мадонине намисто." В наміченому плані київської опери є одна вистава укрмовою. Щоб здійснити її, дирекція провадить переговори з режисером Лапицьким про постановку опери „Мадонине намисто." Лапицький дав згоду.

Гастролі в театрі Сатири. В театрі Сатири підчас літнього сезону (протягом квітня-травня) відбудуться гастролі театрів; „Криве дзеркало„ „Ленінградського театру комедії" на чолі з Грановською і В. Максимовим та гастролі „Вільного театру" на чолі з Утьосовим.

Донбас Держдрамтеатр

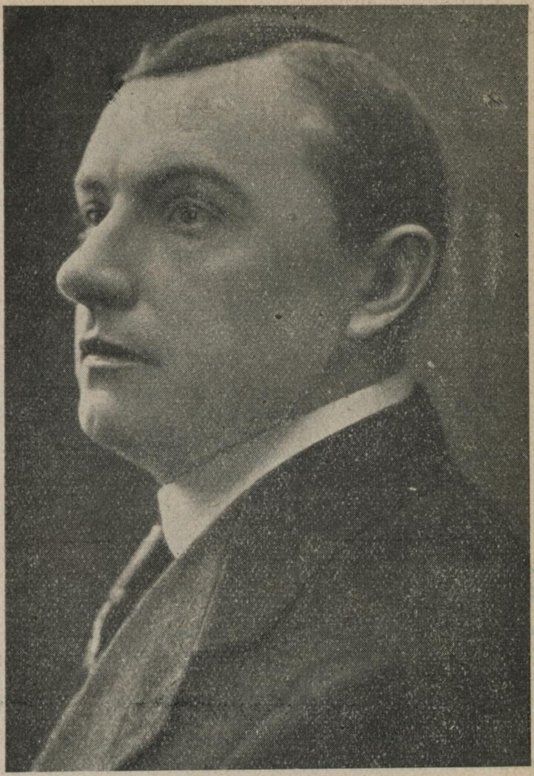

Артист театру **Й. Маяк.**

Укр. музична драма ім. М. Лисенка. На початку березня у Київі роспочинає вистави колектив укр. муздрами ім. Лисенка. В першу чергу мають піти: „Утоплена" та „Енеїда". Крім цих, у репертуарі колективу стоять такі, як „Різдвяна ніч"—Лисенка, „Аскольдова могила" — Верестовського, з текстом, перероблениім Д. Загулом та Меженком, з оркестровкою Гліера й Степового. До складу колективу належить 15 солістів, хор на 40 осіб. Диригує — Мегай. Балетмейстер—Дальгейм.

Український театр у Херсоні

В Херсоні відбулася нарада представників Окрвиконкому, Наросвіти, громадських і проф. організацій в справі утворення постійного укр. театру. В першу чергу намічено добиватися закріплення за укр. театром помешкання теперішнього театру ім. Луначарського.

Російська Драма на Поділі

На Поділлі крім Державного Укртеатру зараз працює й Російська драма за режисурою Ардарова, відпов. керовником трупи з призначення київського посеред робмису Леонідов.

Зимовий сезон Російська драма відкрила в м. Кам'янці 16/X 1925 р. п'єсою „Озеро Люль" де пробула до 13/XII 1925 р. давши 48 вистав.

З 16 XII по 20/I 1926 р. перебувала в м. Могильові, й відбула 33 вистави, а з 23 I переїхала до Проскурова.

В репертуарі: Овод, Паріж, Ученик д'явола, Вовчі душі, Горе від ума, Обрив, Озеро Люль і Наукова „проститутка" то що.

Зараз трупа готовить до постановки Мандат, Саломею, Яд і инші п'єси, що не йшли ще в Проскурові.

Шарж

Малюнок Козюренка

„Матюша“
Худ. Драк

Одеса

Укр. Держтеатр. Режисер Тінський готує до постановки комедію Гоголя «Одружіння». Поруч з цим режлаборант Красноярський провадить роботу над постановкою «Марусі Богуславки», що має піти у зміненому тексті й формі.

Муз. т-во ім. Леонтовича. Урочистим концертом роспочала свою діяльність одеська філія муз. т-ва ім. Леонтовича.

5-річчя театру Масодрам. На кінці березня одеський театр Масодрам святкує п'яті роковини свого існування. Для переведення свята складено ювілейну комісію. Вирішено випустити спеціяльний збірник, присвячений роботі театру та організувати ювілейну виставку макетів, декорацій і строїв. На день ювілею піде збірна вистава.

— **3 роки дитячого театру.** 21-го лютого одеський дитячий театр святкував треті роковини свого існування. На ювілей під режисурою Бриля було виготовлено нову п'єсу «Стрілок Тель», що пройшла з величезним успіхом.

— **Гастролі моск. держквартету.** 24-го лютого в залі Біржі відбувся концерт московського держквартету, в програм якого ввійшли твори сучасних композиторів: Дебюсі, Стравинського, Хіндеміта й Казелло.

— **Сара Фібіх.** На початку березня в Одесі роспочинає гастролі моск. артистка Сара Фібіх, виконавець єврейських пісень. В концертах візьмуть участь артист київської опери Самарін і піяніст Оберман.

— **Оперний колектив.** Посередробмис організував оперний колектив під керовництвом Чугуненка. На початку березня колектив виїздить по містах округи.

Художня виставка СРСР у Японії

Виставка малярства та діяграм художників СРСР, що відбувається тепер в місті Осаки (Японія), притягла до себе увагу всього японського суспільства. Японська преса одводить виставці місця на своїх сторінках.

Москва

Про ювілеї

ЦК Робмис звернув увагу союзних організацій на місцях на дуже велику кількість ювілеїв і в звязку з цим роздачу почесних нагород. Такі явища знецінюють трудові свята працьовників сцени і роблють їх звичайними буднями. ЦК Робмис запропонував улаштовувати ювілеї тільки особам, що пробили на сцені не менш 15 років. Дальші ж ювілеї можна організовувати не раніш, як через десять років від попереднього.

Театр Революції

В театрі Революції після прем'єри п'єси Б. Ромашова „Назустріч Зорі“, піде драма Фегезака „Людина в клітці“. Вона буде останньою постановкою в сезоні. Кінець сезону 15 травня. Після цього театр виїздить на гастролі на Урал і до Сибіру.

Приїхав Д. Смірнов

24-го лютого до Москви після довгої відсутности з-за кордону повернув відомий тенор Д. Смірнов. Перший виступ артиста 5-го березня на концерті рос. філармонії. В програмі, крім оперних арій, низка романсів закордонних композиторів.

Кіно

Спортивні фільми. Режисер Форегер знімає для Пролеткіно коротко-метражні спортивні фільми. У них буде показано всі галузі зимового спорту. Поруч з цим режисер дає „маски сучасности“, що надасть фільмам комічного характеру. Режисер ставить картину в ексцентричних тонах.

„Намус“

Картина „Намус“, випуска Держкіноуправління Вірменії, майже готова. 15-го березня картину буде виставлено в Ерівані. Вона має 7 частин на 2.000 метрів. Закордоні організації виявляють до картини великий інтерес.

З Берліну одержано пропозицію надіслати фільм, як тільки він вийде на ринок.

Артист Чехов у кіно

Переговори про участь артиста Чехова в фільмі «Вічний чоловік» (за Достоєвським), що має ставити Пролеткіно закінчилися позитивно. Чехів зніматиметься в ролі Трусоцького. Фільм ставить Уральський.

Салтиков-Щедрін на екрані

Пролеткіно з нагоди 100 роковин з дня народження сатирика Салтикова-Щедріна намітило до постановки картину «Іудушка» за романом «Пани Головлеви». Ставитиме режисер Доронін.

Поштова скринька

Т. С. Черняк. Харків. Зайдіть до редакції в справі вашої статті, без цього видрукувати її не можемо.

Відповід. редактор **М. Христовий**

Редколегія т. т. **Христовий, Ліфшіц, М. Любченко**

Програми театрів

Державопера

Корсар

Балет на 4 дії й 6 картин

Сюжет позичений з поеми Байрона, муз. Арендса, Адама й Аренського.

Танки й сцени в постановці балетмейстера **М. Ф. Моісеєва**.

Конрад, корсар **Павлів**; Медора, молода гречанка, вихованка Ісака—**Сальнікова**; Молодий невільник **Чернишів**; Сеїд-Паша ***; Гюльнара, любима жінка паші **Шполянська**; Бірбанто, корсар **Іванів**; Ісак Ланкедам **Непомнящий**; Купець ***; Доглядач гарему ***.

Жінки паші, жінки корсарів, невільниці, купці, євнухи, сторожа.

Сцени й танки в I дії

Сцена вичікування корсарів вик. **весь балет**; вихід і змова корсаров **Павлів, Іванів, Корсавін, Муравін, Констянтинів, Маневич, Горохів, Соболь, Тарханів, Кузнеців, Худоверхів**; вихід Паші вик. ***; Єврейський танок **Піллер**; Сіямський танок **Сомова й Маслова**: Грецька танцюристка **Левчинська**; танок абесинки **Анопова**; pas-de-troi **Сальнікова, Павлів, Чернишів**; сцена Саїд-Паші, Ісака й инш. **Непомнящий й инш.**; танок корсарів **Гамсакурдія, Яригіна, Стрілова, Трусова, Рубіна, Лисевицька, Липківська, Корсарова, Долохова, Штоль, Корсавін, Іванів, Муравін, Соболь, Констянтинів, Маневич, Тарханів, Кузнеців, Горохів, Худоверхів**; загальний танок і викрадення Медори **вик. увесь балет**.

Печера корсарів. Танки в II дії II карт.

Оргія **вик. увесь балет**; adagio **Сальнікова. й Чернишів**; танки Медори й невільниць **Сальнікова Сомова, Маслова, Піллер, Анопова, Левчинська**; бій корсарів **Павлів, Корсавін, Соболь й инш.**; forban **Гамсакурдія, Рубіна, Іванів, Корсавін, Констянтинів Соболь, Горохів, Маневич, Тарханів, Кузнеців**; le petit corsaire **Сальнікова**.

Намет Конрада. Сцени й танки в II дії III карт.

Adagio **Сальнікова й Павлів**; вихід Ісака з отруєними квітами **Непомнящий**; сцена Бірбанто й Медори **Сальнікова й Іванів**; вихід Ісака й викрадення Медори **всі, що беруть участь**.

Палац Паші. Сцена й танки в III д. IV карт.

Гра Гюльнари, жінок і євнухів **вик. Шполянська й усі, що беруть участь**; вихід Паші й танки жінок **весь балет**; вихід Ісака з Медорою **Непомнящий і Сальнікова**; вихід дервишів **Павлів, Іванів, Корсавін й инш.**

Мрії. III дія V карт.

Вальс andante **вик. весь балет**; pas-de-deux, варіяції **Сальнікова й Павлів**; Coda **Сальнікова, Павлів, Чернишів й увесь балет**; оповідання Медори **Сальнікова**; викрадення з гарему **весь балет**.

Корабель. IV д. VI карт.

Загибель корабля корсарів. Апофеоз.

Соло на скрипку вик проф. **І. Добржинець, І. Пергамент**; соло на флейту **М. Лемберг**.

Диригує **І. Вейсенберг**. Художник **А. Петрицький**. Балетмейстер **М. Моісеєв**. Режисер **А. Муравін**

Лібрето

Ватажок корсарів Конрад кохає гречанку Медору, невільницю Ісака Ландкедема, що продає її на ринкові невільників старому Сеїд-паші. Конрад з товаришами викрадає її разом з иншими невільницями з гарему. Прибувши до табору корсарів, Конрад, зачарований Медорою дарує з її прохання, волю всім викраденим жінкам і викликає цим одвертий бунт своєї команди на чолі з корсаром Бірбанто. Через свій магнетичний вплив на корсарів Конрадові пощастило втихомирити бунтарів, та местливий Бірбанто присипляє його сон-зіллям і повертає Ісакові гречанку, що боронючись від корсарів ранить Бірбанта кінжалом в руку й лишає сонному Конрадові записку про все, що сталося. Ісак приводить Медору в палац Саїда-паші, куди ніби дервіші, являються й присмирені корсари з Конрадом. Скинувши свої плащі вони борються зі сторожею паші й визволяють Медору, що виявляє зрадника Бірбанто, доводючи це раною його на руці. Всі сідають на корабель і виїздять у море. В дорозі щойно помилуваний Конрадом Бірбанто хоче забити Конрада і його кидають за борт. Находить буря, корабель разбивається й потопає. Конрад та Медора врятовуються на скелі, що стирчить з води.

Князь Ігор

Муз. Бородіна.

Ігор, князь Сіверський **Загуменний**; Ярославна його жінка **Літвиненко**; Володимир, їх син **Мамін**; Володимир, кн. Галицький **Сердюків**; мамка **Первакова**; Кончак, хан Половецький **Поторжинський**; Кончаківна, його дочка **Борисова**; Овлур—Половчанин **Пурдек**; Скула **Ткаченко**; Ерошка **Брайнін**; Половецька дівчина **Слав'янська**.

Диригує **О. М. Брон**. Режисер **В. Д. Бобров**. Постановка половецьких танків балетм. **Баланоті**.

Севільський цирульник

Опера на 3 дії.

Лікар Бартоло **Шаповалів**; його вихованка Розіна **Ніксар**; граф Альмавіра **Кученко**; Фігаро, голяр **Любченко**; Дон-Базіліо вчитель музики **Циньов**; Фіорелло, слуга Альмавіви **Дубіненко**; Берта, прислужниця **Пушкарьова**; 1-й слуга **Дитковський**; 2-й слуга **Манько**; офіцер **Тоцький**.

Постановка режисера **Й. М. Лапицького**. Сценічне оформлення й костюми по макетах худож. **О. Хвостова**. Диригує **О. М. Брон**. Хореографія **М. Моісеєва**. Хормейстер **П. Толстяків**. Рухомі декорації власних майстерень за доглядом машініста **І. М. Калачова**. Режисер **Є. Юнгвальд-Хількевич**.

Мадонине намисто

Опера на 3 дії, муз. Вольф-Феррарі.

Маліела **Закревська**; Кармела **Хоріна**; Стела **Слав'янська**; Кончета **Ліскова**; Серена **Борісова**; дівчата: **Ліскова, Борісова, Мартинович**; нянька **Первакова**; дочка **Голованська**; селянка **Стуканівська**; торговки: квітками—**Ніколаєва**, водою—**Наливайко**; Дженаро **Мосін**; Рафаель **Павловський**; Біазо **Брайнін**; Тотоно **Колодуб**; Чічіло **Мамін**; Рокко **Зубко**; Сліпій **Поторжинський**; продавці: **Дідковський, Пурдек, Яр, Кузнецов**; грачі Мора **Дубиненко, Манько**; молод. чоловік **Мартиненко**; манахи: **Циньов, Тоцький**; батько **Ткаченко**.

Диригує засл. арт. **Л. П. Штейнберг**. Постановка **В. Д. Манзія**. Танки в постанов. **Баланоті**. Конструктивна установка худ. **Хвостова**. Оркестр мандоліністів під керовництвом **Комаренка**.

Держдрама

За двома зайцями

Комедія-сатира на 4 дії за М. Старицьким. Сценарій В. Василька і Х. Шмаїна. Текст В. Ярошенка й инш.

Голохвостий, аферист—**М. Петляшенко;** спекулянти, його компаньони: Капилевич—**Є. Коханенко,** Супчик—**В. Спішинський;** Сірко, орендатор млина—**Терешко Юра;** Сіркова, його дружина—**Є. Ожеговська;** Ефрозія Прокоповна, їх дочка студистка—**Ф. Барвінська або Н. Горленко;** Химка, наймичка Сірків—**Т. Юрівна;** Шарманщик, червоний інвалід—**Ю. Іванів;** Лимериха, перекупка—**Г. Борисоглібська або К. Коханова;** Галя, її дочка—**В. Маслюченко;** перекупки: Вустя—**О. Станіславська,** Мотря—**Н. Швиденко;** Черниця—**П. Кузьменко;** Диякон—**Я. Гончаренко;** Матрос—**А. Іванченко;** міщане—крамарі: Бобчик—**Л. Білоцерківський,** Добчик—**І. Кукурішник;** Залізняк, режисер—**М. Пилипенко;** актори—халтурщики: Петро (Масонін)—**П. Демченко,** Возний—**Ю. Козаківський,** Микола—**Ф. Гладко,** Терпелиха—**Л. Верхомієва;** Завклуб—**О. Попов;** Шкурка, підозріла особа—**Д. Мілютенко;** кредитор Голохвостого—**І. Олександрів;** Міліціонер—**М. Домашенко;** «Злодій» (безпритульний)—**Я. Трудлер;** непмани: 1-й—**Г. Чарський,** 2-й—**П. Костюченко;** юнак-непман—**К. Діхтяренко;** панночки-дружки—1-а—**Л. Костенко,** 2-а—**М. Склярова;** Перукар—**П. Уманець;** міщане-гості: 1—**П. Костенко,** 2—**Ю. Козаківський,** 3—**П. Міхневич;** Барахольщик—**П. Міхневич;** черга за мануфактурою: 1—**П. Костюченко,** 2—**В. Солонько,** 3—**З. Володимирова,** 4—**С. Ніговський,** 5—**В. Нікітіна.**

Міщане, крамарі, інваліди, спекулянти, непмани, непманші, плакатчики. Танок «7—40» танцюють: **М. Петляшенко, Ю. Козаківський, П. Уманець і А. Іванченко.**

Постановка режисера—**В. Василька-Миляїва.** Лаборант—**К. Діхтяренко.** Оформлення сцени і костюми—**М. Драк.** Музика композитора **Н. І. Пруслін.** Танки—**Є. Вігільова.** Куплети шарманщика—**Остапа Вишні.** Хормейстер—**Є. Різникова.** Виставу веде—**О. Пономаренко.**

Пухкий пиріг

Комедія на 5 дій (15 сцен) Б. Ромашів. Переклад К. Кошевського.

Коромислів Ілля Овсієвич, директор банку **Мар'яненко І.;** Софія Миронівна, його жінка **Верхомієва Л.;** Коромислів Федір Овсієвич, голова Правління «Тіка» **Петляшенко М.;** Ганна Семенівна, його жінка **Ожеговська Є.;** Плюхів Адам Іванович, секретар банку **Ватуля О.;** Фаїна Петровна, його жінка **Шведенко Н.;** Мелкин Павло Павлович, член правління банку **Милютенко Д.;** Брунк Оскар Львович, завід. фінчастин **Гончаренко Я.;** Гусаків Гнат Миронович, завід господ. **Іванів Ю.;** Коркин, бухгалтер **Чарський Г.;** Кришкин, секретар ячейки **Дехтяренко М.;** Рак Семен Яковлевич, комерц. дирек. «Тіка» та «Арпи» **Коханенко Є.; Пилипенко М.;** Раіса Михайловна, його жінка **Горленко М.;** Кізяківський Іван Дем'янович, голова кооп. Т-ва «Пилюля» **Гладко Ф.;** Обридайло Сергій Антипович, комерсант **Юра Т.;** Кутьова Пріся Петровна, його сожит. **Юрівна Т.;** Містер Пульс, пред. Акц. К-о Бродвей та С-ни **Демченко П.;** Штопкин, перекладувач **Іванченко А.;** Ріта Керн, (Маргаріта Леонівна) **Варецька В.; Барвінська Т.;** Опель, балетмейстер **Козаківський Ю.;** Гудзонів (Фреді), актор **Пономаренко О.;** Мирон Зонт, редактор журналу «Червона куліса» **Олександрів О.;** Яша Міндаль, піяніст **Уманець П.;** Струмілін, перукар **Милютенко;** Фітільов, пом. режисера **Уманець П.;** Куксіна, стенографістка **Солонько В.;** Мрожинський, предст. південпромторгу **Спішинський;** Понді, господар цукарні **Кукурішник;** Кельнерша **Степанова К.;** Мейєр, робітник «Червоної зорі» **Литвинів С.;** Агент Д. П. У. **Міхневич О.;** Агент К. У. К. Р. **Уманець П.;** Маша покоївка **Станіславська В.**

Дія відбувається 1922 року.

Постановка **Б. С. Глаголіна.** Оформлення сцени худ. **А. Г. Петрицького.**

Мандат

Комедія на 3 дії М. Ердмана.

Павло Сергієвич Гулячкин **Попів;** Надія Петровна Гулячкина **Борісоглібська Г.;** Варвара Сергієвна Гулячкина **Горленко М.;** Настя **Варецька В., Горська;** Іван Іванович Шірінкін **Ватуля О.;** Тамара Леопольдовна **Шведенко Н.;** Автоном Сігізмундович **Коханенко Є.;** Олімп Валер'янович Сметаніч **Петляшенко М.;** Валер'ян Олімпович Сметаніч **Козаківський Н., Гончаренко;** Агафангел **Пилипенко М.;** Анатолій **Маслюченко В.;** Шарманщик **Спішинський;** Чоловік з барабаном **Уманець П.;** Жінка з бубном **Коханова;** Дворник **Міхневич П.**

Гості:

Феліціата Гордієвна **Ожеховська Є.;** Ільїнкін **Іванченко А.;** Тося й Сося діти Феліціати Горд. та Ільїнкіна **Луганська Л., Склярова М.;** Зотик Францович Зархін **Кукарішник О.**

Постановка **Б. С. Глаголіна.** Оформлення сцени **А. Г. Петрицького.** Режлаборанти: **І. Олександрів, М. Склярова.**

Гастроли Веры Юреневой

НОРА

В 3-х действиях Г. Ибсена.

Торвальд Гельмер **Вл. Сперанский;** Нора, его жена **В. Юренева;** Ранк, доктор **А. Шен;** Фрулинде **И. Аксенова;** Крокстадт частн. поверен. **М. Захаров** Горничная **Зинина;** Кормилица **Березова;** Посыльний **Аркадьев;**

Главн. режиссер **В. Сперанский.** Ведет спектакль **З. Ткачева.** Уполномоченный **М. Захаров.** Главный Администратор **А. Липовецкий.**

ДИТЯ УЛИЦЫ

(Пигмалион)

комедия в 4 д. Б. Шоу.

Мистрис Хигинс **Бернаева;** Генрих Хигинс, ее сын **Вл. Сперанский;** Альфред Дулитль **Таубе;** Элиза, его дочь **В. Юренева;** Клара **И. Аксенова;** Фредди **Каратов;** Мистрис Пирс, экономка **Березова;** Горничная **Зинина;** Пикеринг **Зайченко.**

Главн. Режисер **Л. Сперанский;** ведет спектакль **З. Ткачева.** Уполномоченный **М. Захаров.** Главный Администратор **А. Липовецкий.**

Музкомедія

Фаворитка его высочества

Муз. комед. в 3 д. Жильбера. Авторизованный пер Л. Л. Пальмского

Принц Капрский **Шадрин**; Эгенольф, его адъютант **Орлов, Райский**; Рита Тамара, танцовщица **Наровская, Светланова**; Аксель Фаринелли, ее импрессарио **Бенский; Джусто**; Мисс Мэри Вандер феллер **Вадимова, Морозович**; Польди шпиц Мюллер, портниха **Черновская**; Эстрагель, начальник тайной полиции **Ровный**, Рене **Санин**; Адмирал Эдвардс **Гончаров, Маренич**; Полковник Димнакос **Микос**; Поручик Строговский **Брянский**; Офицеры; **Фогель, Маренич, Гончаров, Санин, Боголюбов**; Константин, камердинер **Ростовцев**; Филипп, лакей **Либаков**; Бланш, камеристка **Горева**.

Действие происходит на Ривьере.

Во втором акте танец „Вампир", исп. **Мария Нижинская** и **Ив. Бойко**.

Постановка **Дм. Джусто**, дирижер **Н. Спиридонов**; танцы **Ив. Бойко**; декорации худ. **А. Воронцова**; оркестр мандолинистов под упр **Крамаренко**. Монт. режиссер **А. Борисов**, спектакль ведет **М. Владимиров**.

Цыганская любовь

Романтическая опера в 3 д. Муз. Легара, русский текст В. Соболевского.

Петр Драготин **Ушаков, Бенский**; Зорика, его дочь **Старостина**; Иоланта, его племянница **Болдырева**; Ионнель Болеску, жених **Райский, Орлов**; Димитриану, бургомистр **Ростовцев**; Каэтан, его сын **Джусто, Робертов**; Илона графиня фон Кересхаца **Светланова, Наровская**; Сандор-скрипач **Орлов, Райский**; Михали, хозяин постоялого двора **Фатеев**: Миклош его работник **Брянский**; Юлька, кормилица Зорики—**Каренича**, **Любова**; Мошу, камердинер Драготина **Микос**; Баронеса Фон Кэрем **Горева**; Пали, старый цыган **Гончаров**; Лакси, крестьянин **Либаков**; Фореско офицер **Санин**; Линбич, молодой боярин **Маренич**;

Режиссер **А. Н. Борисов**; дирижер **А. И. Страдотов**; танцы **Ив. Бойко**; Соло на скрипке **А. Рябов**; Спектакль ведет **М. Владимиров**.

Держтеатр для дітей

Тимошева рудня

П'єса Макар'єва на 3 д. 11 епізодів.

Бандити: Батько Хрящ **Глікман**; Манушко **Вентд**; Егорка Флотський **Горенко**; Кирпач **Муратів**; Тиміш **Михайлівська**; Параска, сусіда **Тимофієва**; Палажка **Полуян**; Алейка **Расс**; Анютка **Скуратова**; Денисів, контр-революціонер **Коврін**; головний інженер **Рощін**; Штейгер **Соколів**; Опришкін—контрорщік **Милютченко**; Григорович—шахтар. забойщ. **Яншин-Логинів**; Молодий—шахтар **Довгий**; Сашка Гусак **Волинська**; Васька Лом **Іванів**; Хрікун **Коган**; Гапка, служниця **Герасімова**; Старший шахтар **Горенко**; Марійка **Каплун**; робітниці: 1-ша **Тимофієва**, 2-га **Полуян**, 3-я **Терська**; Блоха **Костюк**; Сьомка **Вольф**; хлопчики откатчики: Іванько **Сахарова**, Дмитро **Ратинська-Бурштейн**, Яшко **Блюм-Терська**; Голова Рткому **Муратів**; Командор загону **Костюк**.

Шахтарі, забойщики, откатчики, бандити, народ.

Постановка режисера **І. Юхименка**. Оформлення худ. **Цапка**. Музика **Б. Яновського**. Танки **Вігільова**.

Гра в спартака

п'єса Побідимського на 3 дії.

Діти піонери: Лео **Каплун, Блюм**; Марійка **Вольф, Скуратова**; Сільва **Скуратова, Вольф**; Макс **Блюм, Головська**; Василько **Расс**; Юрко **Терська**; Зяма **Волинська**; Моріц **Дурштейн**; Марко Лаутані—циган **Муратов**; Пешко—безпризорний **Михайловська**; Жандармеско **Глікман, Яншин**; Куркулеско **Рошин**; Кукона **Герасимова**; діти Куркулеско: Тодось **Ратинська**; Пульхериця **Сахарова**; Маврокакія **Полуян і Тимофіївa**, Дуринджеу **Соколов**, Карпо **Горенко**, Капитан Костакі **Вендт**.

Постановка режисера **Юхименка**. Художнє оформлення **Хвостова**. Музика **Яновського**.

Том Сойер

П'єса ліріка на 4 дії.

Тітка Полі **Полуян**; Том Сойер **Каплун**; Сід Сойер **Рас**; Мері Сойер **Терська**; Містріс Гарпер **Тимофіїва**; Джо Гарпер, син **Блюм**; Бекі **Вольф**; Містер Тадеєр, Судья **Рощін**; Містер Роберс **Муратів**; Білі Фішер **Михайлівська**; Бен Роджене **Сахарова**; Джім Голіс **Ротинська**; Афред хлопчик **Блюм**; Гекель Берефін **Соколов**; Пастор **Мілютченко**; Індіец Джо **Вендт, Яншин**; Меф Потер **Мілютченко**; Сторож **Яншин, Мілютченко**; Джім негр **Глікман**; Свідча **Тимофієва**.

Хлопчики, дівчатка і народ.

Постанов. **Нелі Влада**. Художник **Хвостов**. Музика **Яновського**.

ВИЙШЛО ПЕРШЕ ЧИЛО ЖУРНАЛУ **СІЛЬСЬКИЙ ТЕАТР**

Місяшник Відділу Мистецтва Управління Політосвіти Наркомосу УСРР. Видає В-во „РАДЯНСЬКЕ СЕЛО".

Журнал виходить раз на місяць і коштує - 30 коп.

Журнал містить: оригінальні **п'єси, інсценовки, пісні та ноти**, фейлетони, методичні та практичні вказівки в справах сільського театру та инш.

Передплата приймається: по селах у рай та сельуповноважених Видавництва «Радянське Село», по хатах-читальнях, сельбудах, в учителів, в сільрадах та райвиконкомах у секретарів, по всіх філіях та пунктах пошти.

У Харкові в головн. кон. „РАДЯНСЬКОГО СЕЛА"—Пушкинська, ч. 24.

У Київі в філії видавн. „РАДЯНСЬКЕ СЕЛО"—вул. Леніна, ч. 10.

Ціна 20 коп.

СПИСОК № 6.

П'єс, дозволених до вистави Вищим Репертуарним Комітетом УПО НКО УСРР.

В січні—лютому міс. 1926 р.

Український репертуар:

1. **Атаманюк, В.**—„Мужицька аритметика". Сцена на 1 д. (інсц. оповідання С. Васильченка). Київ, 1924 р. Стор. 16. 15 коп.
2. **Гальчин шлюб.**—Агіт-інсц. на 3 карт. Стор. 14. „Агіт-збірник". Ч. 4. Вид. Одеського Губсельбуду. Одеса, 1925 р.
3. **Борітеся.**—„Малюнки з життя Т. Г. Шевченка". Стор. 16. „Агіт-збірник". Ч. 4. Вид Одеського Губсельбуду. Одеса, 1925 р.
4. **Кошевський, К. П.**—„Жінки визволили". Ком. на 2 розд. Рук. Стор. 38.
5. **Серафімович, А. С.**—„Мар'яна". П'єса на 4 д. Пер. Г. Петренка. Вид „Рух.", „Театр Б-ка. Ч. 60". Харк., 1926 р.
6. **Старицька-Черняхівська, Л. М.**—„На передодні". Істор. сцена на 1 дію. Рук. Стор. 56.
7. **Трет'яків, С. М.**—„Чуєш, Москва"?! Агіт-гін'оль на 4 д. Перекл. Г. Я. Михайлеця. Рук. Стор. 11.
8. **Улагай-Красовський, Л. В.**—„Обзолотились"!.. Ком. на 3 д. Рук. Стор. 51.
9. **Холодногорець, І.**—„Риск—купецьке діло". П'єса на 5 одм. Рук. Стор. 102.
10. **Шолом-Алейхем.**—„Агенти". Ком. на 1 д. Перек. Г. Я. Михайлеця. Рук. Стор. 10.
11. „ „ —„Великий виграш". П'єса на 5 дій. Пер. Г. Я. Михайлеця. Рук. Стор. 52.
12. „ „ —„Мазу Тов"! Ком. на 1 д. Пер. Г. Я. Михайлеця. Рук. Стор. 10.
13. „ „ —„Розвод". Ком. на 1 д. Пер. Г. Я. Михайлеця. Рук. Стор. 13.
14. „ „ —„Розсіяні й роскидані". П'єса на 3 дії. Пер. Г. Я. Михайлеця. Рук. Стор. 19.
15. „ „ —„Тільки доктора"! Ком. на 1 д. Пер. Г. Я. Михайлеця. Рук. Стор. 5.
16. „ „ —„Челядь". Драм. дія на 1 акт. Пер. Г. Я. Михайлеця. Рук. Стор. 11.

Російський репертуар:

1. **Барков.**—„Год испытаний и борьбы. (Из событий 1905 года). Истор. драма в 4 д.
2. **Белый.**—„Петербург". Пьеса в 3 д. и 14 кар.
3. **Беседин и Волохова.**—„Под звуки кандалов". Драма в 2 д.
4. **Бродячий.**—„Без венца". Драма в 1 д.
5. **Виндер, Л.**—„Изобретатель гильотины". (Доктор Гильотэн). Пьеса в 3 д. Пер. А. А. Грина. Изд. МОДП и К. М. 1926 г. Стр. 40. 60 коп.
6. **Виноградов, Н. Н.**—„Курица—птица, женщина—человек". Ком. в 2 д. Изд. крестьянской газеты „Ворона". 1925 г.
7. **Глебов, А.**—„Загмук". Трагедия раннего восстания в 5 дейст. и 7 карт. МТИ. 1926 г. Стр. 125. 2 р. 50 коп.
8. **Громовский, Н.**—„Тропобумбия". Шарж в 1 д.
9. **Давыдов.**—„Бандиты". Пьеса в 1 д.
10. **Ладин.**—„Дирсовенегтреста". Пьеса в 1 д. (Б).
11. **Лихтнекер, Ф.**—„Должен-ли Юлемана жить"? Ком. в 4 дейст. Пер. Л. Пальмского и В. Алмазова.
12. **Марков, В. Д.**—„Книги доканали". Ком. в 3 д. Изд. „Долой неграмотность". М. 1925 г.
13. **Мурашов, П.**—„Хозяин". Пьеса в 4. дейст.
14. „ —„Царь и бог". Пьеса в 2 дейст.
15. **Платон, И. С.**—„Аракчеевщина. (Грузинская драма). Истор. драма в 5 д. и 8 карт.
16. **Синклер, У. Ад.**—Пьеса в 4 д. Пер. А. д'Актиля. Стр. 115. „Пьесы". Изд. „Прибой". Л. 1924 г. Стр. 199. 1 р. 20 коп.
17. „ —„Налетчик" Пьеса в 1 д. Пер. А. д'Актиля. Стр. 14. „Пьесы" Изд. „Прибой". Л. 1924 г. Стр. 199. 1 р. 20 коп.
18. „ —„Обжигатель горшков". Пьеса в 4 д. Пер. А. д'Актиля. Стр. 69. „Пьесы". Изд. „Прибой". Л. 1924 г. Стр. 199. 1 р. 20 коп.
19. **Смитс, Л.**—„Икки" (Дикарка). Муз. ком. в 3 д. Рук. Стр. 100.
20. **Спиро, С. П.**—„Кирпичики". Мозаика из русских песен в 3 д. Рук. Стр. 58.
21. **Трайнин, М. П.**—„Багровый год". (1871 г.) Пьеса в 5 д.
22. **Трахтенберг, В. И.** и **Кугель, А. Р.**—Суд над „Заговором императрицы".
23. **Шимкевич, М. В.**—„Ужовка". Пьеса в 5 д. и 11 карт.
24. **Шкваркин, В.**—„Год—Гарн. (1905 г.) Пьеса. Изд. МОДП и К. М. 1926 г. Стр. 28. 75 к.
25. „ —„Предательство Дегаева". (В глухое царствование). Драма в 4 дейст. и 6 карт. Изд. МОДП и К. М. 1925 г. Стр. 40.
26. **Шоу, Б.**—„Избранник судьбы пустяк", в 1 д. Пер. И. А. Маевского. Стр. 95. „Собрание сочинений". Т. 1. Пьесы пустячные. Изд. „Athenaeum". М. 1910. Стр. 231. (Б).

Вч. Секретар ВРК **Ник. Плесский.**

Укрголовліт Ч. 821. Друкарня «Червоний Друк» ВУЦВК'у. Зам. Ч. 15609—2000.

1016